

DOI: <https://doi.org/10.37129/2313-7509.2020.13.1.347-355>

УДК 004. 89; 519.816; 351.746.1

В.Б. Радімушкін

І.В. Ілюхіна

В.О. Карасевич

В.В. Пересипко

І.О. Савіна, к.пед.н.

Військова академія (м. Одеса), Україна

ФОРМИ ТА СПОСОБИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЕСАНТНО-ШТУРМОВИХ ВІЙСЬК І ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВИ ПІД ЧАС СПІЛЬНИХ ДІЙ В ХОДІ ЗАХВАТУ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ

У статті проведено аналіз форм та способів ведення штурму населеного пункту (об'єкту), з урахуванням поглядів військових фахівців країн-членів НАТО. Досвіду застосування підрозділів ДШВ та родів військ Сухопутних військ Збройних Сил України в зоні проведення антитерористичної операції.

Розглянуто особливості факторів, що впливають на способи ведення штурму населеного пункту (об'єкту), з урахуванням розвитку ДШВ Збройних Сил України в сучасних умовах ведення збройної боротьби. У зв'язку з цим виникає необхідність вивчення цих особливостей, освоєння і вдосконалення методів організації та ведення бою в місті в ході бойової підготовки.

Показано, що потрібно враховувати також фактори і умови, що визначають зміст форм і способів їх застосування.

Ключові слова: правоохоронні органи, десантно-штурмові війська форми, способи, населений пункт.

Постановка проблеми

Через збільшення чисельності населення і прискорене зростання міст проблеми ведення бою в населеному пункті (НП) стали особливо важливими. Структура та розташування невеликих НП, що є частиною урбанізованого комплексу, ускладнює процес ведення бойових дій на забудованій місцевості тому в майбутньому вбачається можливим інтеграція усіх військових формувань в об'єднану систему тактичних дій по захвату НП.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

На підставі останніх наукових досліджень і публікацій можна Аналіз останніх досліджень та публікацій, в яких започатковано вирішення даної проблеми та на які опираються автори. ґрунтовному аналізу бойових дій у НП присвячена низка досліджень. Так, наприклад, у визначено способи бойових дій на забудованій місцевості (ЗМ). Вони спираються на обмежений досвід армії на Середземноморському ТВД та вивченні німецько-радянського досвіду у Другій світовій війні. [2; 3] Джерела [2–4] базуються на використанні бойового досвіду, набутого у війні проти Радянських військ та військ Варшавського договору в Центральній Європі проведений фахівцями НАТО, з урахуванням досвіду, отриманого ЗС України в антитерористичній операції.

Постановка завдання

Мета роботи – розвиток форм, способів і прийомів бойових дій підрозділів Десантно-штурмових військ Збройних Сил України у місті (населеному пункті) з урахуванням вимог сучасності та на основі досвіду локальних війн, критеріїв і стандартів НАТО, досвіду застосування підрозділів ДШВ та родів військ Сухопутних військ Збройних Сил України в зоні проведення антитерористичної операції.

Виклад основного матеріалу дослідження

Стрімка урбанізація, властива в цілому більшості держав, змушує приділяти особливу увагу підготовці ДШВ і спеціальних підрозділів до ведення бойових дій в населених пунктах.

В сучасній війні, бойові дії в місті неминучі, і вони будуть вестися як в умовах застосування ВТО, так і з використанням тільки звичайних засобів ураження. Умови міста нададуть великий вплив на способи дій, тактичні прийоми підрозділів, особливо дрібних, а також на бойове застосування засобів боротьби як при оволодінні їм, так і під час оборони його.

Військові дії в урбанізованому місцевості в майбутньому можуть відсунути на другий план звичне класичне «поле бою» з його характеристиками – фронт, тил, фланг. Найважливіше значення матимуть також висота і глибина, адже «міський простір бою» включає в себе і повітряний простір над містом; дахи будівель, внутрішні приміщення, поверхня землі, вулиці, площі, поверхня водойм і т.д. Під час «зачистки» житлових приміщень з 10 військовослужбовців тільки троє мають можливість застосовувати зброю, тому в міському бою потрібне ретельне розподіл ролей в бою, чітке взаємодія і взаємодопомога. Збройні дії можуть вестися в одній будівлі одночасно на різних рівнях (поверхах, дахах, підвалах) і сходових прольотах. Не випадково бойові дії в місті іменуються американськими військовими фахівцями «боем в пеклі». Таким чином, міські джунглі створюють ідеальне середовище для ведення партизанських дій, оборони і нейтралізації тактичних переваг більш сильного суперника. Внаслідок особливого характеру бойових дій в населеному пункті для їх ведення потрібно більше військ, ніж в інших умовах. Це пов'язано з необхідністю зачищати будівлі в призначеному районі або об'єкті, контролювати населення, а також зі збільшенням числа втрат.

У зв'язку з необхідністю зачистки будівель і забезпечення безпеки для атакуючих підрозділів, число військ, необхідних для виконання завдання, значно зростає. Певна кількість сил має лишатися в тилу для охорони зачищених будівель, щоб не допустити їх повторного заняття противником, а також для запобігання контратак противника.

Додаткові сили можуть бути необхідними для виконання в населеному пункті контролю за цивільними особами. Ці сили повинні захищати населення, надавати йому першу медичну допомогу і не дозволяти йому втручатися в здійснення тактичних планів.

В умовах міста ускладнюється орієнтування і обмежується спостереження, знижується ефективність ведення розвідки технічними засобами; вогневі засоби зазвичай розташовуються ярусами в будинках, пристосованих до оборони, причому велика частина вогневих засобів розміщується в напівпідвалах і на перших поверхах; підземні споруди (тунелі, підземні складські помешкання, промислові і комунальні споруди) і кам'яні будинки використовуються для укриття особового складу. Кількість органів розвідки збільшується за рахунок зменшення в них чисельності особового складу.

Форми і способи застосування ДШВ у взаємодії з іншими військами, військовими формуваннями та органами повинні носити єдиний і абсолютний характер в умовах конкретно обстановки. Форма бойового застосування частин, підрозділів для послідовного вирішення тактичних завдань (тобто Б.д. можуть розглядатися і як процес, який є складовою частиною військових дій, і як форма застосування частин і підрозділів).

Форма відображає організаційну сторону Б.д., їх масштаб (як організовані, на якому рівні ведуться, просторово-часові характеристики і склад беруть участь сил), а також характер використовуваних засобів ураження.

Форми Б.д., види і способи їх ведення визначаються в залежності від призначення і озброєння частин і підрозділів, поставлених їм бойових завдань, а також від місцезнаходження і характеру дій противника (бойової обстановки), його бойового порядку, складу і характеристик запланованих для ураження об'єктів.

Бойові дії – форма оперативно-тактичного (бойового) застосування військових частин видів Збройних Сил України для вирішення оперативних (тактичних) завдань [8].

На сучасному етапі розвитку військової справи основними формами бойових дій є – операції; битви; Систематичні (системні) дії; бої; удари.

Бій – організована збройна боротьба підрозділів, частин і з'єднань воюючих сторін для досягнення перемоги, основна форма тактичних дій військ, авіації і флоту. Він являє собою узгоджені за метою, місцем і часом удари, вогонь і маневр з метою розгрому (знищення) або полону противника і оволодіння важливими районами (рубежами, об'єктами) або утримання їх, а також виконання інших тактичних завдань [11].

Зміст бою, методи його підготовки і способи ведення безперервно розвиваються. Основними факторами, що визначають розвиток бою, є зміни в озброєнні і техніці та особовому складі. Крім того, на розвиток бою впливають характер операцій і війни в цілому, вимоги оперативного мистецтва і стратегії до тактики; організаційна структура військ; супротивник – його озброєння і техніка, організація військ, способи дій; рівень розвитку військової теорії, ступінь підготовки військ, бойові традиції та національні особливості армії.

Основні форми тактичних дій – бій, удар, маневр.

Загальновійськовий бій – основна форма тактичних дій військ, сукупність узгоджених і взаємозв'язаних за метою, завданнями, місцем і часом ударів, вогню і маневру військових частин і підрозділів родів військ, видів ЗСУ, інших військових формувань та правоохоронних органів (далі – ІВФ та Про) для відбиття ударів противника, його знищення (розгрому) та виконання інших завдань в обмеженому районі протягом короткого часу [11].

Сучасний бій ведеться об'єднаними зусиллями усіх військ, які беруть у ньому участь із застосуванням танків, бойових машин піхоти, бронетранспортерів, бойових машин десанту, артилерії, протиповітряної оборони, літаків, вертольотів та іншого озброєння і техніки.

Десантно-штурмові, мотострілецькі, танкові (на прибережних населених пунктів і морської піхоти) підрозділи, тісно взаємодіючи між собою, з артилерією і підрозділами інших родів військ, виконують основну роль щодо безпосереднього знищенні противника. Їх бойові дії ґрунтуються на швидкому і скритному маневрі, умілому використанні своїх і доданих вогневих засобів, результатів ядерних ударів, вогню артилерії і ударів авіації, а також майстерному застосуванні місцевості. Стрімкі і наполегливі бойові дії загальновійськовими підрозділами й частинами у наступі і стійкість в обороні є запорукою успішного виконання завдань. Для ведення бойових дій підрозділи і окремі частини розгортаються в бойовий порядок. ДШВ ведуть бойові дії в формі операцій і загальновійськових боїв, частин, підрозділів. В процесі реалізації кожної з цих форм Б.д., а також в якості самостійної форми можуть використовуватися удари як основні способи виконання поставлених бойових завдань – одночасне або послідовне ураження противника.

Бої в населених пунктах значно відрізняються від дій в звичайних польових умовах. Він характеризуються тісним зв'язком сторін (скороченими відстанями між підрозділами); автономністю дій окремих підрозділів; безперервністю ведення бою як вдень, так і вночі; роз'єднаністю підрозділів і ще більшим дробленням їх в ході бою; необхідністю ешелонування з метою відбиття раптових атак з флангу і тилу.

Удар – складова бойових дій (бою), а також особлива форма бойового застосування військових частин, що полягає в одночасному ураженні військ і об'єктів противника потужною дією на них зброєю або військами.

Маневр – організоване і швидке переміщення сил і засобів підрозділів та частин, як при підготовці військ, так і в ході бою з метою заняття ними найвигіднішого положення по відношенню до противника для його знищення раптовим нищівним ударом і зосередження необхідних сил і засобів на новому напрямку (рубежі, районі), виведення військових частин та підрозділів з-під ударів противника, а також для підвищення ефективності ураження противника [11].

Видами маневру силами і засобами є: охоплення, обхід, відхід і маневр вогнем.

Охоплення – маневр, який здійснюється підрозділами з метою виходу для удару у фланг противника.

Обхід – більш глибокий маневр, який здійснюється з метою виходу для удару по противнику з тилу.

Охоплення і обхід здійснюється у тактичній і вогневій взаємодії з підрозділами, які наступають з фронту, а також з тактичним повітряним (морським) десантом у разі його застосування.

Відхід – маневр, який здійснюється підрозділами з метою виходу з-під ударів сил противника, що переважають, недопущення оточення або зайняття вигіднішого рубежу (району) для подальших дій.

Вимушений відхід застосовується в умовах, коли наявними силами і засобами немає можливості утримувати район оборони (опорний пункт), будівлю, споруду і створюється реальна загроза оточення та знищення підрозділів, які обороняються.

Навмисний відхід підрозділів здійснюється з метою створення сприятливих умов для їх подальших дій.

Маневр вогнем застосовується для ефективного ураження противника. Він полягає у зосередженні вогню взводу (відділення) по одній важливій цілі, в одночасному перенесенні вогню взводом по кількох цілях, або перенесенні вогню на нові цілі.

Домагаючись перемоги над противником, частини і підрозділи застосовують різні тактичні прийоми і способи дій, їх усілякі сполучення їх можна класифікувати за видами, враховуючи найбільш істотні ознаки. Такими як: мета, яка ставилася в бою, способи її досягнення і характер дій військ протиборчих сторін, узяті в єдності. Залежно від цього в тактиці розрізняють два види бою – наступ і оборону.

Наступ – основний вид бою. Воно має вирішальне значення для перемоги над ворогом. Тільки рішучий наступ, яке у високому темпі і на велику глибину, забезпечує повний розгром противника.

Мета наступу – повний розгром протистоїть супротивника в короткі терміни і оволодіння важливими районами (рубежами, об'єктами) місцевості, НП [8].

Протягом багатовікової військової історії тактика наступального бою безперервно змінювалася, перш за все, під впливом вдосконалення сил і засобів збройної боротьби.

Особливі умови бойових дій у місті (населеному пункті) визначаються:

- щільною забудовою будівлями різних типів і розмірів;
- наявністю площ, парків, вулиць ;
- наявністю підземних комунікацій.

Вплив особливих умов визначається характерними признаками на ведення бою:

- ускладненням управління підрозділами, маневру силами і засобами;
- обмеженням огляду і обстрілу;
- бій розпадається на окремі відокремлені бої відділень і взводів за будинки та інші споруди.

Умови, які впливають позитивно на дії тих, що обороняються і негативно на дії тих, що наступають:

- наявність міцних споруд, що забезпечують укриття особового складу і техніки від спостереження і вогню тих, що наступають і проведення скритного маневру;
- багатопверхові будівлі дозволяють тим, що обороняються створювати багатоярусний вогонь на підступах до оборони;
- знижується ефективність застосування тими, що наступають танків, САУ, вертольотів;
- проведення атак можливе головним чином уздовж вулиць, при цьому ті, що наступають будуть обмежені в маневрі, будуть вимушені діяти невеликими групами, прямолінійно;

- ті, що наступають, мають обмежені можливості для поразки вогневих засобів тих, що обороняються на верхніх поверхах;
- знижуються можливості тих, що наступають по застосуванню артилерії та ЗМУ;
- розвинена мережа міських підземних комунікацій дозволяє тим, що обороняються проводити маневр невеликими підрозділами в цілях виходу у фланги і в тил, що наступає для проведення раптових контратак знищення пунктів управління і артилерії, поразки техніки в початкових положеннях для наступу.

Умови, які впливають позитивно на дії тих, що наступають і негативно – на дії тих, що обороняються:

- обмежене застосування ПТКР тих, що обороняються, для поразки танків і інших броньованих цілей на великих відстанях;
- можливість скритного накопичення тих, що наступають на початкових рубежах і раптовий перехід в атаку з близьких відстаней;
- можливість просочування дрібних груп тих, що наступають в тил і фланги тих, що обороняються;
- можливість виникнення пожеж і застою отруйних речовин в будівлях і підвалах, у тому числі і чадного газу, можливість утворення завалів;
- погіршення умов зв'язку із-за перешкод, які створюються залізобетонними і металевими спорудами і дахами.

Разом з тим ці умови вимагають сміливих дій військ, стрімких проривів у глибину, широкого використання охоплення і обходів з метою нанесення ударів у фланг і тил противнику [8].

Загальними характерними особливостями бойових дій в місті є:

- розчленовування бойових дій на ряд місцевих боїв і ведення їх по розданих напрямках дрібними підрозділами і групами. Квартали, окремі будівлі і інші міські будови роз'єднують дії військ і вимушують їх вести бої по окремих напрямках, за оволодіння кожною будівлею або спорудою, пристосованою до оборони. Тому бойові дії в місті неминуче розчленовуються на ряд місцевих боїв, які ведуться батальйонами, ротами, взводами і навіть окремими групами;
- складність управління і децентралізація його з наданням тактичної самостійності підрозділам. Специфіка міської місцевості полягає в тому, що управління і керівництво військами значно ускладнюється, що може призвести до значних втрат серед військовослужбовців. Прицільний вогонь можна вести тільки з будівлі в будівлю, уздовж вулиць (провулків) і через площі. Сектори для ведення вогню обмежені. Все це ускладнює управління військами і підвищує значення самостійних дій підрозділів і окремих груп.
- утворення великих руйнувань, завалів, пожеж в ході бойових дій і наявність мінно-вибухових загороджень ускладнює ведення бою. Підрозділам в ході наступу доведеться долати велику кількість завалів, руйнувань будівель і пожеж; вулиці, вільні від завалів, будуть забарикадовані, заміновані і обстрілюватися противником фланговим, перехресним багатоярусним вогнем.
- обмеженість огляду і обстрілу, обмеженість маневру військ ускладнює ведення бою, ускладнює нарощування зусиль в потрібний момент на необхідному напрямку. Будівлі, сади та інші міські споруди обмежують огляд і обстріл і ускладнюють маневр. Командири не можуть бачити всього бойового порядку своїх підрозділів, сусідів і противника. Спостереження обмежується як по фронту, так і в глибину.
- трудність матеріального, технічного і медичного забезпечення вимагає створення додаткових запасів і вживання заходів до всебічного забезпечення дрібних підрозділів. Ускладнено використання автотранспорту підвезення із-за завалів і обстрілу, що утрудняє підвезення матеріальних засобів і евакуацію поранених.

– необхідність збільшення кількості розвідувальних органів. Можливість виконання завдань розвідки розвідувальними органами меншого складу.

Бойові дії в умовах міста вимагають всебічної підготовки особового складу, уміння найдоцільніше застосовувати засоби поразки, проявляти розумну ініціативу, творчість в ухваленні рішення [8].

Під способами ведення бою, як відомо, розуміють порядок застосування сил і засобів для виконання поставлених бойових завдань. Способи ведення бою, безперервно змінюються й удосконалюються одночасно з розвитком матеріальної бази. Вони залежать також від завдань, поставлених підрозділам (військам), умов виконання, бойових можливостей частин і підрозділів, складу та характеру дій противника та особливостей місцевості, НП.

На вибір способу ведення бойових дій впливають: умови обстановки; зброя та військова техніка.

Основними способами ведення бою є послідовний розгром підрозділів противника або одночасне ураження противника на всю глибину побудови його бойового порядку.

При послідовному розгромі підрозділів противника важливе значення мають: надійне вогневе ураження найважливіших об'єктів (цілей) противника та своєчасний маневр ударами і вогнем; зосередження сил і засобів для утримання важливих будівель споруд, рубежів (районів, позицій) і нарощування зусиль для розвитку успіху на головному напрямку; використання результатів ударів і вогню для завершення розгрому противника.

При одночасному ураженні противника на всю глибину побудови його бойового порядку важливе значення мають: вогневе ураження об'єктів (цілей) противника, який безпосередньо протистоїть, з одночасним вогневим впливом на його резерви і важливі об'єкти в глибині; поєднання ударів підрозділу і вогню всіх засобів, широке застосування ВТЗ; підтримання взаємодії між підрозділами, які ведуть бій (дії) і засобами ураження; своєчасне відновлення боєздатності своїх підрозділів, організація і ураження їх подальших дій.

На вибір способу захоплення міста має вплив цілий ряд різних чинників: положення і угруповання військ противника, характер оборони противника на підступах до міста і в самому місті, характер прилеглої до міста місцевості, склад і забезпеченість своїх військ і багато іншого. У деяких умовах обстановки доцільніше обійти, блокувати місто, змусити капітулювати його гарнізон.

Основним способом дії підрозділів по захвату міста (населеного пункту), об'єкту можуть бути:

Наступ з ходу для захоплення міста (населеного пункту), об'єкту в місті:

– захоплення міста з ходу здійснюється, коли наші війська, розвиваючи наступ в глибині оборони противника, завдають йому рішучої поразки в живій силі і техніці, обійдуть його окремі угруповання на проміжних рубежах і попереджуватимуть противника у виході до міста;

– підрозділи десантуються на найближчих до нього підступах, а окремі підрозділи без важкої техніки - на керованих парашутах на стадіони, площі та інші споруди;

– висування до об'єкту захоплення здійснюється як правило, на БМД, стрімко, найкоротшим шляхом по одній з вулиць.

Із застосуванням обходу міста (блокада):

– обхід міста застосовується тоді, коли за умовами місцевості його можна обійти з одного або двох флангів. Підрозділи, що наступають, блокують місто і примушують його гарнізон до капітуляції. В цьому випадку створюється зовнішнє і внутрішнє кільця оточення.

Наступом з різних напрямків з положення безпосереднього зіткнення з противником (штурм міста):

– штурм міста застосовується у тому випадку, якщо його атака з ходу успіху не мала або коли за умовами обстановки захват його з ходу неможливий або недоцільний;

– під час цього частини і підрозділи блокують місто з декількох напрямків, захоплюють найбільш важливі об'єкти на околиці міста і тим самим забезпечують підхід і створення угруповання сил і засобів

для його штурму. Місто захоплюється денним або нічним штурмом з одночасною атакою з флангів і тилу, як правило, після тривалої вогневої підготовки;

– під час захвату об'єкту в самому місті, підрозділи атакують його, блокують або штурмують. Атака об'єкту застосовується під час наступу по відкритих ділянках (передмістям, лісопаркам, пустирям, великим площам, скверам і так далі), там де підрозділ здатний діяти так само, як в звичайних польових умовах;

– блокада (оточення) об'єкту і подальший примус його гарнізону до капітуляції застосовується в тих випадках, коли об'єкт необхідно захопити без руйнування або оволодіння ним іншими способами приведе до великих втрат особового складу і жертв серед мирного населення і під час цього умови обстановки не вимагають негайного захвату даного об'єкту;

– під час неспроможності оволодіння об'єктом переліченими способами він може руйнуватись, спалюватись або затоплюватись [9].

Наліт – спосіб бойових дій, який полягає у раптовому нападі на завчасно вибраний або знову виявлений об'єкт противника з метою його знищення (виведення з ладу), захоплення противника, що там перебуває, а також документів, озброєння і техніки, матеріально-технічних засобів, звільнення своїх полонених або заручників.

Блокування – спосіб бойових дій щодо ізоляції невеликого міста (населеного пункту), району зосередження ДРС противника, НЗФ з метою заборони виходу їх з цього району та подальшого розгрому.

Блокування населеного пункту полягає в занятті вигідних рубежів місцевості, надійному перекритті доріг та інших шляхів можливого виходу і просочування дрібних підрозділів противника з районів їх зосередження, повної ізоляції і позбавлення доступу до баз постачання, заборону підходу поповнення, постачання боєприпасів і зброї, з метою подальшого їх знищення. Дані дії доцільно проводити в два етапи: перший - блокування населеного пункту; другий – прочісування.

Звичайно, основний тягар бойового завдання на захоплення НП лягає на штурмуючий взвод (відділення), успіх якого буде залежати від взаємодії з підрозділами та вогневими засобами інших родів військ (сил). Взаємодія буде включати у т.ч., застосування сил і засобів, які забезпечують захист штурмуючого взводу (відділення) та його вогневу підтримку. Вони будуть особливо важливими у наступальному бою і домінувати на відкритій території.

Тактичні прийоми, використовувані при проведенні підготовленого настання схожі на прийоми, що застосовуються при штурмі опорного пункту. Основні сили зосереджуються на слабких місцях в обороні. Підготовлене наступ зазвичай проводиться в наступній послідовності: розвідка об'єкта, висунення до об'єкта, ізоляція об'єкта.

Заняття плацдарму полягає в захопленні проміжної позиції, яка забезпечує укриття від вогню противника і місце для зосередження підрозділів перед входом у населений пункт. Плацдарм зазвичай охоплює один - два міських кварталу і є проміжним об'єктом для роти. В ході заняття плацдарму рота повинна підтримуватися вогнем і димами. Ізоляція являє захоплення пануючих ділянок місцевості для запобігання постачання або посилення її захисників. Цей етап може проводитися одночасно з заняттям плацдарму для штурму. Якщо ізоляція є першим етапом, то всі наступні етапи повинні бути проведені без зволікання, щоб не дати противнику час для дій у відповідь.

Зачистка населеного пункту. Під час визначення глибини зачистки повинні враховуватися фактори МЕТТ-Т. Командир може прийняти рішення зачистити тільки ті райони, які впливають на успіх операції в разі, коли:

Об'єкт повинен бути захоплений швидко: опір противника слабке або носить вогнищевий характер: район забудований будинками легкого типу з широкими відкритими ділянками між ними.

У цьому випадку доцільно зачищати тільки ті будівлі, які необхідні для забезпечення безпеки.

Пошук, затримка й остаточне знищення противника розпочинається після завершення блокування і знищення його основної групи. Під час проведення пошуку здійснюється ретельний огляд місцевості, житлових будинків, будівель і інших об'єктів. Під час пошуку виявлені зброя і боєприпаси вилучаються, підозрілі особи, що вийшли на позиції підрозділів блокування, затримуються і супроводжуються до фільтраційного пункту, ті, хто чинить опір, – знищуються.

До складу групи пошуку та знищення можуть включатися підрозділи спецпризначення ССО, Національної гвардії МВС, та інженерно-саперні підрозділи.

Її головним завданням є проникнення в зону безпосереднього оточення (на об'єкт), після виходу групи блокування (оточення) на встановлений рубіж і зайняття позицій. Проникнення здійснюється під прикриттям групи блокування (оточення) і групи забезпечення блокування з метою у першу чергу подавити осередки опору, які залишилися, надалі здійснюється пошук штабу, складів, інших можливих сховищ. Пошук може здійснюватися в одному напрямку, за напрямками, які сходяться в центрі, та розбіжними напрямками із центру, а також поділом блокованого району на ділянки з послідовним оглядом кожної з них.

До початку пошуку в населених пунктах з метою уникнення втрат серед місцевого населення за допомогою радіомовних станцій робиться оголошення, у якому пропонується населенню залишити населений пункт і через зазначені проходи зібратися у встановлених місцях (фільтраційних пунктах) [9].

Висновки

З усього викладеного видно, що умови організації і ведення бойових дій в населених пункті багато в чому відрізняються від польових умов. У зв'язку з цим виникає необхідність до складу ДШВ при діях по захоплення НП включати підрозділи спецпризначення ССО, Національної гвардії МВС, та інженерно-саперні підрозділи. Виникає необхідність вивчення цих особливостей, освоєння і вдосконалення методів організації та ведення бою в місті в ході бойової підготовки.

Список використаних джерел

1. *Army Magazine vol.65 №3. Taking Urban Combat to a whole new level. USA, 2015. 65 с.*
2. *Soldiers (The official U.S. Army Magazine) №10 Remembering Mogadishu 20 years later. – USA, 2013. 24 с.*
3. Камало Є., Нікітенко А. *Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського, м. Київ УМОВИ ТА ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА СПОСОБИ ВЕДЕННЯ ШТУРМУ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ (ОБ'ЄКТА).*
4. Михайленко О., Балагур Л. *Розвиток форм і способів застосування ...*
5. *Збірник наукових праць національної академії державної прикордонної служби України серія: військові та технічні науки. 156*
6. *Военная энциклопедия. М.: Воениздат, 1997. Т. 1, стр. 147. Ворогушин Е.Б., Савушкин Н.И. Ворогушин Е.Б., Савушкин Н.И.*
7. *Бойовий статут Десантно-штурмових військ Збройних Сил України, ч.3-4*
8. *Настанова з бойових дій підрозділів Десантно-штурмових військ у населеному пункті з урахуванням критеріїв і стандартів НАТО, досвіду АТО та ООС на сході України, частина 2,3.*
9. *Тактика. М.: Воениздат, 1987.*

Рецензент: Мінасов В.С., к.військ.н., професор, Військова академія (м. Одеса)

ФОРМЫ И СПОСОБЫ ПРИМЕНЕНИЯ ДЕСАНТНО-ШТУРМОВЫХ ВОЙСК И ПРАВООХРАНИТЕЛЬНЫХ ОРГАНОВ ГОСУДАРСТВА ВО ВРЕМЯ ОБЩИХ ДЕЙСТВИЙ В ХОДЕ ЗАХВАТА НАСЕЛЕННОГО ПУНКТА

В. Радимушкин, И. Илюхина, В. Карасевич, В. Пересыпко, И. Савина

В статье проведен анализ форм и способов ведения штурма населенного пункта (объекту), с учетом взглядов военных специалистов стран – членов НАТО. Опыту применения подразделов ДШВ и родов войск Сухопутных войск Вооруженных Сил Украины в зоне проведения антитеррористической операции.

Рассмотрены особенности факторов, которые влияют на способы ведения штурма населенного пункта (объекту), с учетом развития ДШВ Вооруженных Сил Украины в современных условиях ведения вооруженной борьбы. В связи с этим возникает необходимость изучения этих особенностей, освоения и совершенствования методов организации и ведения боя, в городе в ходе боевой подготовки.

Показано, что нужно учитывать также факторы и условия, которые определяют содержание форм и способов их приложения.

Ключевые слова: правоохранные органы, десантно-штурмовые войска формы, способы, населенный пункт.

FORMS AND METHODS OF APPLICATION DESANTNO-ASSAULT TROOPS AND LAW ENFORCEMENT AUTHORITIES OF THE STATE DURING GENERAL ACTIONS DURING DELIGHT OF SETTLEMENT

V. Radimushkin, I. Iliukhina, V. Karasevych, V. Peresyenko, I. Savina

The analysis of forms and methods of conduct of assault of settlement (to the object) is conducted in the article, taking into account the looks of soldiery specialists of countries – members of NATO. To experience of application of subsections of DSHV and births of troops of Ground forces of Military Powers of Ukraine in the area of leadthrough of anti-terror operation.

The features of factors which influence on the methods of conduct of assault of settlement (to the object) are considered, taking into account development of DSHV of Military Powers of Ukraine in the modern terms of conduct of the armed fight. In this connection there is a necessity of study of these features, mastering and perfection of methods of organization and embay, for a city during the combat training.

It is rotined that it is needed to take into account factors and terms which determine maintenance of forms and methods of their application also.

Keywords: law enforcement authorities, desantno-assault troops of form, methods, settlement.